

De lente komt . . .

Dat komt het veulentje op de omslag ons al vertellen.
Over *maart-lentemaand* kun je ook iets lezen in onze kalenderrubriek van mevrouw Ten Raa-Driessen.

Maart is deze keer ook de maand van *Palmzondag*, het feest van Jezus' intocht in Jeruzalem. Daarom vind je in dit nummer een spel over Palmzondag, een spel, dat je misschien met je klas, je club of thuis in het gezin kunt opvoeren; en kun je het niet spelen, wel, dan is het ook de moeite waard om alleen maar te lezen.

Maart is dus ook de maand van de *lijdensweken*; tijd van voorbereiding op het grootste feest van het jaar: *Pasen*.

In deze weken denken we aan alles wat Jezus geleden heeft, niet alleen op die vreselijke vrijdag op de heuvel Golgotha, maar ook in de tijd daarvoor. Want ook daarvoor heeft Hij geleden en intens verdriet gehad; verdriet om mensen die niet naar Hem wilden luisteren, mensen die elkaar verdriet aandeden en pijn, mensen die Hem gingen verraden en verloochenen; alle droefheid van het leven, zou je kunnen zeggen, kwam op Hem aan.

Laten we daar in deze weken maar eens aan denken: dat Jezus ons zo liefhad, dat Hij voor ons alle pijn wilde doorstaan en alle droefheid tot de dood toe. Dat Jezus ons zo liefhad . . . en nog altijd zo liefheeft — ook vandaag — want Gods werk gaat door.

Als we dit werkelijk beseffen, zullen we als vanzelf proberen de Heer geen verdriet te doen. En elkaar geen verdriet te doen. Dan zullen we ook als vanzelf iets gaan begrijpen van het grote geheim van de Paasmorgen, het geheim van het nieuwe leven en van de nieuwe en blijvende lente — ook voor ons.

*Wij verstaan de blijde taal
van de lenteweken.
Ook het oude Paasverhaal
wil ons daarvan spreken:
God laat nimmer ondergaan
't werk door Hem begonnen.
Christus — Hij is opgestaan
Hij heeft overwonnen.*

D. A. Cramer-Schaap.